

Så som jag aldrig sett dig förut

Och jag såg på dig så som jag aldrig sett på dig förut och du, du skelar lite med höger öga. Fast det visste du väl redan. Och jag hittade inget fäste för mina ögon inget fäste för mina fötter och du, du har ett litet ärr på hakan. Men det har du väl gjort själv. Och jag såg på dig med inte längre önskeblinda ögon och dina jeans var lite för slitna och fan, du har ett ärr i tinningen också. Men det hade jag ju sett förut. Och du får rynkor i mungipan när du ler och din solbränna är rödtonad över näsan din handflata var sträv då du strykte min kind.

Och det blåste från söder och jag satt till vänster om dig för du, du hatar ju när jag röker. Fast jag vet du gör det själv. Och jag askade morgonens fjärde cigarett på min bara fot utan att känna för du, du har två virvlar i pannan. Men du plattar dem ju alltid annars. Och jag borrade naglarna i en flagad bänk som var grön en gång och du, egentligen ville jag krama dina knotiga fingrar istället.

Och jag såg på dig så som jag aldrig sett på dig förut och under morgonens försommarsol blottades alla fel alla svaga länkar. Och jag hittade inget fäste för mina flackande blickar och allt jag såg vara bara fel men du, jag vågade aldrig se dig i ögonen för du, det vilade en trygghet i fel och brister. Men i dina ögon finns inga fel.

Och jag skakade på handen och du tände min femte cigarett även om du hatar när jag röker och du, i alla dina fel i alla dina brister var du det vackraste jag sett. Och du var aldrig perfektion men med målar färg under mina naglar sökte jag din hand. För alla är perfekta för någon och du, du är perfekt för mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tova nilsson med Poeter.se id #28686 innehar upphovsrätten